

<p>ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(Σελίς 140). Ψαλμὸς ΙΣΤ'. (16). Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου πρόσσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κριμα μου ἐξέλθοι οἱ ὄφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Εγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιπρωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.</p>		<p>ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(Σελίδα 140). ΨΑΛΜΟΣ ΙΣΤ'. (16) Εἰσάκουσε, Κύριε, τὸ δίκαιο αἴτημά μου, δῶσε προσοχή στὴ δέησή μου, δέξου στὰ αὐτιά σου τὴν προσευχή μου, πού σοῦ ἀπευθύνω μέ ἄδολα (εἰλικρινῆ) χεῖλη. Ἀπὸ σένα ἀποκλειστικά νά βγεῖ ἡ ἀπόφαση γιὰ τὸ δίκαιό μου, γιὰ νά δοῦν τὰ μάτια μου ἐπὶ τέλους τὴν εὐθύτητα (τὴν ἀξιοπιστία). Ἐδοκίμασες τὴν καρδιά μου, μέ ἐπισκέφθηκες νύχτα· Μέ πέρασες ἀπὸ τὸ πυρωμένο καμίνι, καὶ δέν εὐρέθηκε σ' ἐμένα ἀδικία. Γιὰ νά μὴ μιλήσῃ τὸ στόμα μου γιὰ τὰ πονηρὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ ἀκολούθησα τὸ δύσκολο δρόμο τῆς ἀρετῆς. Καθοδήγησε τὰ βήματά μου στοὺς δρόμους σου, γιὰ νά μὴ σαλευθοῦν τὰ πόδια μου. Ἐγὼ φώναξα δυνατὰ, γιατί εἶμαι βέβαιος, ὅτι μέ ἀκοῦς, Θεέ μου· στρέψε τὴν ἀκοή σου σ' ἐμένα, καὶ ἄκουσε τὰ λόγια μου. Φανέρωσε θαυματουργικά τὰ ἐλέη σου, Ἐσύ πού σώζεις αὐτοὺς πού ἐλπίζουν σ' ἐσένα. Ἀπὸ ἐκείνους πού ἀντιστέκονται στὴ δύναμή σου, φύλα- ξέ με, Κύριε, ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ. Σκέπασέ με μέ τὴ σκέπη τῶν φτερῶν σου ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, πού μέ ταιπρωρήσαν. Οἱ ἐχθροί μου περικύκλωσαν τὴν ψυχὴ μου· Ἐκλείσαν ἐντελῶς τὰ σπλάχνα τους, τὸ στόμα τους εἶπε ὑπερήφανα λόγια.</p>
--	--	---

Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ.

Ἐπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν·

Ἐχορτάσθησαν υἱείων καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς ΚΔ'. (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν. Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ

Μέ ἔδιωξαν ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, τώρα καὶ μέ περικύκλωσαν, καὶ κοιτάζουν νὰ μέ θάψουν στὴ γῆ.

Μέ εἶδαν ὅπως τὸ λιοντάρι βλέπει τὸ θήραμά του, καὶ ὅπως τὸ λιονταράκι πού κατοικεῖ σὲ κρυφούς τόπους.

Σήκω, Κύριε, πρόφθασέ τους, καὶ ρίξε τους κάτω, λύτρωσε τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὸν ἀσεβῆ χρησιμοποιοῦντας τὸ σπαθὶ σου ἐναντίον αὐτῶν πού ἀντιστέκονται σ' ἐσένα.

Κύριε, χώρισε τοὺς ἀδίκους ἀπὸ τοὺς λίγους εὐσεβεῖς ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ τους ἐπάνω στὴ γῆ· καὶ γέμισαν τὴν κοιλιὰ τους ἀπὸ τὰ κρυμμένα στὴ γῆ καὶ στὴ θάλασσα ἀγαθὰ σου.

Χόρτασαν ἀπὸ χοιρινὰ κρέατα καὶ ἄφησαν τὰ περισσεύματα γιὰ τὰ νηπιά τους.

Ἐγὼ ὅμως θὰ παρουσιασθῶ μπροστά στό πρόσωπό σου ζώντας μέ δικαιοσύνη· θὰ χορτάσω καθὼς θὰ βλέπω τὴ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. (24).

Σ' ἐσένα, Κύριε, ὕψωσα τὴν ψυχὴ μου. Θεέ μου, σ' ἐσένα ἔχω ἐμπιστοσύνη· Ποτέ μὴ μ' ἀφήσεις, νὰ ντροπιασθῶ.

Καὶ ἄς μὴ γελάσουν σέ βάρος μου οἱ ἐχθροί μου· Γιατί ὅλοι πού δείχνουν ὑπομονὴ περιμένοντας τὴ βοήθειά σου δὲν θὰ ντροπιαστοῦν. Θὰ ντροπιαστοῦν ἐκεῖνοι πού παρανομοῦν ματαιοπονώντας.

Κάνε σ' ἐμένα γνωστοὺς τοὺς δρόμους σου, καὶ δίδαξέ με τίς πορεῖες σου.

Ὁδήγησέ με στὴν ἀλήθεια σου, καὶ δίδαξέ με, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρας μου, καὶ γι' αὐτὸ μέ ὑπομονὴ σέ περιμένω ὅλη τὴν ἡμέρα νὰ μέ βοηθήσεις.

Θυμήσου τὴν εὐσπλαχνία καὶ τὰ ἔλεή σου, πού μᾶς

έλεέ σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτία μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τὶς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

ἔδωσες πρὶν ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες.

Μὴ θυμηθεῖς τίς ἀμαρτίες πού ἔκανα κατὰ τὴ νεότητά μου, καὶ ὅσες διέπραξα ἀπὸ ἀγνοια.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἔλεός σου θυμήσου με Ἐσύ, γιὰ χάρη τῆς ἀγαθότητάς σου, Κύριε.

Ἀγαθὸς καὶ δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος, γι' αὐτὸ θά καθοδηγήσει αὐτοὺς πού ἀμαρτάνουν στό δρόμο τῆς ζωῆς τους, γιὰ νά ἐπιστρέψουν.

Θά ὀδηγήσει τοὺς πράους στή δικαιοσύνη· θά διδάξει στοὺς πράους τοὺς δρόμους τῶν ἐντολῶν του.

Ὅλες οἱ ἐντολές τοῦ Κυρίου εἶναι γεμάτες ἀπὸ ἔλεος καὶ ἀξιοπιστία, γιὰ ὅσους ἐπιζητοῦν νά μάθουν τὸ νόμο του καὶ τίς ἐντολές του.

Γιὰ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, συγχώρησε τίς ἀμαρτίες μου, γιατί εἶναι πολλές.

Ποιὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού σέβεται βαθιά τὸν Κύριο; Θά τοῦ δώσει τὸν νόμο του, γιὰ νά καθοδηγεῖται στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, πού διάλεξε.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ θά ἀναπαύεται μέσα στὰ ἀγαθὰ, καὶ οἱ ἀπόγονοί του θά κληρονομήσουν τὴ γῆ.

Ὁ Κύριος εἶναι ἀκατανίκητη δύναμη, γι' αὐτοὺς πού τὸν σέβονται βαθιά, καὶ τὸ βεβαιώνει ἡ διαθήκη (ἢ συμφωνία) πού ἔκανε μ' αὐτούς.

Τὰ μάτια μου πάντοτε εἶναι στραμμένα στόν Κύριο, διότι αὐτὸς θά ἐλευθερώσει τὰ πόδια μου ἀπὸ τὴν παγίδα.

Ρίξε τὸ βλέμμα σου σπλαχνικό ἐπάνω μου καὶ ἐλέησέ με, διότι εἶμαι μόνος καὶ ταλαίπωρος.

Οἱ θλίψεις τῆς καρδιάς μου ἔχουν γίνει πολλές· Λύτρωσέ με ἀπὸ τίς στενοχώριες μου.

<p>Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.</p> <p>Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.</p> <p>Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαι με, μὴ καταισχυνθεῖην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.</p> <p>Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.</p> <p>Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.</p> <p>Ψαλμός. Ν'. (50). (Σελίς 34-35).</p> <p>Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ αἰεί...,</p> <p>Ἀλληλούια (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός(γ').</p> <p>Δόξα Πατρί...</p> <p>Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις Σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.</p> <p>Στίχ: Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.</p> <p>Στίχ: Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.</p> <p>Καὶ νῦν...</p> <p>Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος</p>		<p>Κοίταξε τὴν ταπείνωσή μου καὶ τὸν κόπο μου, καὶ συγχώρησε ὅλες τὶς ἁμαρτίες μου.</p> <p>Κοίταξε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐγίναν πάρα πολλοί, καὶ μέ μισησαν ἄδικα.</p> <p>Φύλαξε τὴν ψυχὴ μου καὶ λύτρωσέ με· Ἄς μὴ ντροπιασθῶ, διότι σ' ἐσένα ἐλπίζω.</p> <p>Ἄκακοι καὶ εἰλικρινεῖς ἄνθρωποι μέ ἀκολουθοῦσαν, διότι ἐγὼ ἔδειχνα ὑπομονὴ περιμένοντάς σε, Κύριε.</p> <p>Λύτρωσε, Θεέ μου, τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅλες τὶς θλίψεις του.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ Ν'. (50). (Σελίδα 34-35).</p> <p>Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ αἰεί..</p> <p>Ἀλληλούια (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός(γ').</p> <p>Δόξα Πατρί...</p> <p>Κύριε, Ἐσύ πού ἔστειλες τὸ Πανάγιό σου Πνεῦμα στοὺς Ἀποστόλους σου κατὰ τὴν τρίτη ὥρα, αὐτό, Ἀγαθέ, μὴν τὸ ἀφαιρέσεις ἀπὸ μᾶς, ἀλλὰ ἐγκαίνιασέ το σ' αὐτοὺς πού σε παρακαλοῦν.</p> <p>Στίχ. Καρδιά καθαρὴ κτίσε μέσα μου, ὦ Θεέ, καὶ ἐγκαίνιασε στά κατάβαθά μου πνεῦμα μέ ὀρθό φρόνημα.</p> <p>Στίχ. Μὴ μέ ἀπορρίψεις ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, καὶ μὴν ἀφαιρέσεις ἀπὸ μένα τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιο.</p> <p>Καὶ νῦν...</p> <p>Θεοτόκε, Ἐσύ εἶσαι ἡ ἀληθινὴ κληματαριά πού βλάστησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς· Ἐσένα ἱκετεύομε· Πρέσβευε, Δέσποινα (Κυρία), μαζί μέ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Ὁ Κύριος ὁ Θεός εἶναι ἄξιος δοξολογίας, εἶναι ἄξιος δο-</p>
--	--	--

ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον. (Σελίς 15-16).

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί...

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν, οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν καὶ δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν...

Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Κύριε ἐλέησον. (Μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ ... (Σελίς 146-147).

Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία

ξολογίας ὁ Κύριος κάθε μέρα· μακάρι νὰ μᾶς δώσει εὐτυχία ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μας, ὁ Θεὸς μας, ὁ Θεὸς πού σώζει.

Τρισάγιο. (Σελίδα 15-16).

Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Χριστέ, Θεέ μας, Ἐσύ πού ἀνέδειξες πάνσοφους τοὺς ψαράδες, ἀφοῦ ἔστειλες σ' αὐτούς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ μέσῳ αὐτῶν ἔπιασες στό δίχτυ σου τὴν οἰκουμένη, Φιλάνθρωπε, δόξα σ' ἐσένα.

Δόξα Πατρί...

Δίνε σ' ἐμᾶς τοὺς δούλους σου, Ἰησοῦ, γρήγορη καὶ σταθερὴ παρηγοριά, ὅταν αισθανόμαστε ἐξαντλημένα τὰ πνεύματά μας· Μὴ χωρίζεσαι ἀπὸ τίς ψυχές μας στὶς θλίψεις, μὴ ἀπομακρύνεσαι ἀπὸ τό νοῦ μας στὶς δύσκολες περιστάσεις· ἀλλὰ πρόφθανέ μας πάντοτε. Πλησίασέ μας, πλησίασε, ἐσύ πού εἶσαι παντοῦ· Ὅπως ἦσουν πάντοτε μαζί μέ τοὺς Ἀποστόλους, ἔτσι ἔνωσε τόν ἑαυτό σου, Εὐσπλαχνε, μ' αὐτούς πού σέ ποθοῦν, ὥστε ἐνωμένοι μαζί σου, νὰ ὑμνοῦμε καὶ νὰ δοξολογοῦμε τό Πανάγιό σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν ...

Ἡ ἐλπίδα καὶ προστασία καὶ καταφύγιο τῶν χριστιανῶν, τό ἀνίκητο τεῖχος, τό ἀτάραχο λιμάνι τῶν ταλαιπωρημένων, ἐσύ εἶσαι, Θεοτόκε, ἀμόλυνη· ἀλλὰ ἐπειδὴ σώζεις τὸν κόσμο μέ τὴν ἀκατάπαυστη πρεσβεία σου, θυμήσου καὶ ἐμᾶς, Παρθένε πανύμνητη.

Κύριε ἐλέησον. Μ'. (40 φορές).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». (Σελίδα 146-147).

Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πατέρα Παντοκράτορα, Κύριε Υἱὲ Μονογενές (Μοναδικέ), Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιο Πνεῦμα, μία Θεό-

Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

τητα, μία Δύναμη, ἐλέησε ἐμένα τὸν ἁμαρτωλό· Καί μέ τὸν τρόπο πού γνωρίζεις, σῶσε με τὸν ἀνάξιο δοῦλο σου· Γιατί εἶσαι δοξασμένος στοὺς αἰῶνες.

Ἀμήν.